

Ryszard Boguwolski, Andrzej Kola

Słupski Młyn, pow. Grudziądz. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 6, 225-226

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wieczna/ jest starsza od muru. Pozostałe warstwy / 6 i 7 / uformowały się, najprawdopodobniej albo po wzniesieniu muru, albo związane są z jego przebudową, czy też reperacją / warstwa 8/. W rezultacie otrzymuje rozległe ramy chronologiczne od XI/XII - XVI wieku, w jakich możemy umieścić mur.

Na działce 35 A/C odsłonięto część podziemną północnego skrzydła Zamku. Przewiduje się kontynuację badań .

SIERADZ

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Urszula Perlikowska.
Finansował WKZ Łódź, Czwarty sezon badań.
Gród i zamek XI-XIII w.

Celem tegorocznych badań było zakończenie eksploracji wykopów z 1971 roku. W wykopie nr 8, usytuowanym prawdopodobnie na linii wałów, odsłonięto dębową konstrukcję przekładkową, która być może związana jest z wałem młodszym datowanym na XIII wiek. Ścisłe określenie funkcji i chronologii tych konstrukcji powinny przynieść dalsze badania.

W wykopie nr 7 natrafiono prawdopodobnie na pozostałości wału starszego z XII wiek i początek XIII wieku. Odsłonięto skrzynie sosnowe, wypełnione siemią i warstwą kamieni, pod którymi zalegała warstwa tassyony oraz kawałków drewna, kory brzozonej, sosnowej, łuski rybie, orzechy laskowe, mech. W tej warstwie natrafiono na ułamki ceramiki z obustronną idiozieloną polewą i żużel ceramiczny. Eksploracja wykopu nie została jeszcze zakończona. Prowadzono również prace ziemne w sąsiedztwie XIII-wiecznych fragmentów okrągłej budowli ceglanej. Wytoczony w kierunku wschodnim wykop, miał wyjaśnić ewentualne istnienie absydy powiązanej z w/w budowlą i stanowiącą jej nawę.

W wykopie udało się uchwycić pierwotny zarys wzgórza, przebieg wału oraz jego kulminację.

Dokładne przebadanie wału powinno przyczynić się do wyjaśnienia datowania budowli i jej związku z umocnieniami grodu.

SŁUPSKI MŁYN, pow. Grudziądz
Stanowisko 3

Muzeum w Grudziądsu
Polskie Towarzystwo Archeologiczne
i Numizmatyczne
Oddział w Grudziądsu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski
/ autor sprawozdania/ oraz mgr Andrzej
Kola. Finansowało Muzeum i Prezydium PRN
w Grudziądzu, Drugi sezon badań, Grodzisko
wczesnośredniowieczne/ X-XIII w./ i forty-
fikacja średniowieczna XIV wiek.

Po przeprowadzeniu w ubiegłym roku badań sondażowych zakwalifikowano ten obiekt do badań systematycznych.

Wytyczono wykop 3 x 12 m, dzieląc go na trzy odcinki badawcze / I - III/ o rozmiarach 3 x 4 m. Umiejscowiono go na wewnętrznym skłonie wału w południowej jego części. Po zdjęciu ziemi humusowej w działce I i częściowo II wystąpiła zakłócona okopami warstwa kulturowa datowana przez materiał ceramiczny na X - XIII wiek. W działce II została ona prawie całkowicie zniszczona przez nawarstwienia o miąższości ca 120 cm pochodzące z ruin po krzyżackiej fortyfikacji granicznej pobudowanej na tym grodzisku w I połowie XIV wieku. Warstwa wczesnośredniowieczna czytelna jest najlepiej w działce III zalegając bezpośrednio na głębokości 360 cm pod relikami średniowiecznej zabudowy.

Badania będą kontynuowane.

SOBIEŃ-MANASTERZEC, pow. Lesko

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Rzeszowie

Badania prowadzili mgr inż. arch. Tadeusz R.
Żurowski / autor sprawozdania/ i doc. dr Jan
Gurba. Finansował WKZ w Rzeszowie. Siódmy
sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne
i zamek średniowieczny.

Badania prowadzono w narożnej sali przyziemia i w piwnicy zamku oraz przy murze obwodowym na dziedzińcu po stronie północnej, na wschód od baszty w odległości od 16 do 20 m.

Wykop I. Odgruzowana sala ma kształt trapezu prostokątnego o narożnym boku ukośnym. Do ściany traktowej przylegają cztery pilastry kamienne obłożone cegłą gotycką. Pozostałe trzy ściany nie miały zapewne takich pilastrów. Górne partie muru traktowego po przełamaniu leżą powalone do połowy szerokości sali. Zaprawa nadal utrzymuje kamienne wątki w pierwotnym układzie obróconym o około sto siedemdziesiąt stopni. Murów tych nie rozbijano przy odgruzowaniu.